

Проаналізувавши ціни у готелях Radisson Blu Hotel та Royal Congress Hotel, можна побачити, що різниця у цінах на категорії номерів у готелі Royal Congress Hotel у декілька разів менше: категорія Standard на 2,82 % дешевше, ніж у готелі Radisson Blu Hotel. Така ж сама ситуація проглядається у інших категоріях номерів, більш того, різниця у цінах ще вища. Слід зазначити, що ці готелі мають однаковий рівень якості обслуговування туристів, але, у той же час, рівень цін значно відрізняється. Тому сегмент споживачів готелю Royal Congress Hotel збільшується, оскільки цінова політика націлена не тільки на VIP-клієнтів, а і на середній клас. У зв'язку з цим конкурентоспроможність національного готелю зростає.

Таким чином, розвиток національних та міжнародних готельних мереж в Україні знаходиться на стадії розвитку. Однак існує ряд проблем, які потребують негайного вирішення шляхом збільшення обсягів в'їзного туризму, надання готельних послуг на рівні сучасних міжнародних стандартів, підтримка підприємств готельних мереж, кваліфіковані фахівці у сфері готельного господарства, стабілізації економічної та політичної ситуації в країні.

Наук. керівн. Лола Ю. Ю.

Література: 1. Туристичні потоки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/tyr/tyr_u/potoki2006_u.htm/. 2. Туристичні потоки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2009/tyr/tyr_u/potoki2006_u.htm/. 3. Аккорд Готелі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.accord-hotels.com.ua/>. 4. Radisson Blu Hotels & Resorts [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.radissonblu.com/>. 5. Мальська М. П. Готельний бізнес: теорія та практика / М. П. Мальська, І. Г. Пандяк. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 381 с. 6. Best Western Hotel Sevastopol [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.sevastopol-hotel.com.ua/>. 7. HELIOPARK Hotels & Resorts [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.heliopark.ru/>. 8. Hyatt Regency Kiev [Electronic resource]. – Access mode : <http://kiev.regency.hyatt.com/hyatt/hotels/index.jsp?null/>. 9. Rixos Hotel Prikarpatye [Electronic resource]. – Access mode : <http://rixos.com.ua/>. 10. Radisson Blu Hotel [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.radissonblu.ru/hotel-kiev>. 11. Royal Congress Hotel [Electronic resource]. – Access mode : <http://rhg.com.ua/congress/info.html>. 12. Прем'єр Готелі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.premier-hotels.com.ua/>.

УДК [338.48-6:615.8](477)

Дробот В. А.

Студент 4 курсу
факультету міжнародних економічних відносин ХНЕУ ім. С. Кузнеця

СУЧАСНИЙ СТАН САНАТОРНО-КУРОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Анотація. Виявлено та обґрунтовано необхідність існування потужного санаторно-курортного комплексу на основі аналізу динаміки стану здоров'я населення. Розглянуто сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортної діяльності в Україні.

Аннотация. Выявлена и обоснована необходимость существования мощного санаторно-курортного комплекса на основе анализа динамики состояния здоровья населения. Рассмотрено современное состояние и перспективы развития санаторно-курортной деятельности в Украине.

Annotation. Based on the analysis of the dynamics of public health the need for a powerful health resort complex is identified and justified. The current state and prospects for the development of the health resort activities in Ukraine are considered.

Ключові слова: санаторно-курортна діяльність, санаторно-курортний заклад, лікування.

Лікувальні властивості багатьох природних факторів відомі з давніх часів, коли примітивні споруди для водолікування в місцях виходу мінеральних вод були свого роду прототипами бальнеологічних курортів. Інформація про лікувальні властивості деяких вод поширювались далеко за межі відповідних місцевостей, приваблюючи багатьох туристів. В Україні санаторно-курортна

справа є одним із найдавніших видів рекреації, яка зародилася у XVI столітті, оскільки в 1596 році виник перший санаторій "Шкло" (Львівська обл.) [1].

На території України відкрито більше 500 джерел мінеральних вод, на базі яких функціонують близько 500 санаторно-курортних установ, серед яких: 50 курортів, понад 20 лікувальних закладів, близько 40 заводів по розливу мінеральних вод. Серед виявлених 104 родовищ лікувальних грязей 57 родовищ відносяться до перспективних. Загальна довжина всіх природних пляжів Азово-Чорноморського узбережжя становить 1 160 км, а їх нормативна разова місткість складає 4,2 млн осіб [2].

Передумовою і запорукою майбутнього розвитку лікувально-оздоровчого туризму є функціонування санаторно-курортної інфраструктури України. У зв'язку з цим тема є актуальною та потребує подальшого дослідження.

Санаторно-курортна діяльність за своєю специфікою стала предметом дослідження багатьох українських вчених: І. Артюхової, Г. Казачковської, Н. Коніщевої, О. Любіцевої, В. Павлова, Н. Фоменко Л. Черчика. В їх наукових розробках висвітлені сучасні економічні та організаційні питання в сфері санаторно-курортної справи. Однак недостатньо уваги приділено особливостям розвитку санаторно-курортної діяльності в Україні. Метою статті є аналіз матеріально-технічної бази санаторно-курортної діяльності в Україні.

На початку третього тисячоліття однією з головних проблем у всьому світі визнано незадовільний стан здоров'я людей на фоні забруднення навколишнього середовища. Так, кількість зареєстрованих випадків захворювань у 2011 році досягла 33 080 осіб, що на 5,2 % більше за 1994 рік. Найбільш розповсюдженими хворобами є хвороби органів дихання, хронічні неінфекційні хвороби, ендокринні захворювання, травми, отруєння, хвороби нервової системи, злоякісні новоутворення, також соціально небезпечні інфекційні хвороби, що наведено на рис. 1 [3].

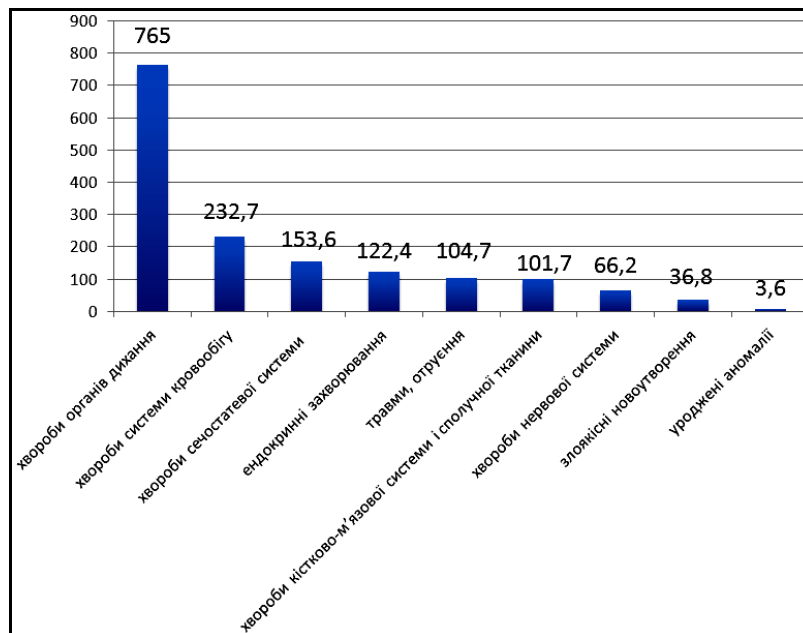

Рис. 1. Захворюваність населення України станом на 2011 рік, тис. осіб

Значний рівень захворюваності та поширеності хвороб серед населення позначається на показниках інвалідності. В Україні у 2011 році нараховується 2,71 млн інвалідів, крім того, діти-інваліди складають 6,1 % від загальної їх чисельності. З них 28,3 % із вродженими аномаліями, 28,1 % із хворобами нервової системи і 14,4 % із розладами психіки та поведінки [3]. Такий стан загострює потребу державної підтримки розвитку санаторно-курортних закладів.

Зросла кількість дитячих закладів оздоровлення та відпочинку з 5 884 осіб у 1995 році до 17 703 у 2011 році. У зв'язку з цим у 2011 році порівняно з 1995 роком збільшилась кількість оздоровлених осіб на 49,5 %. Найбільша кількість оздоровчих закладів розташована в АР Крим (543 об'єкти), в Одеській обл. (427 об'єктів), у Донецькій обл. (332 об'єкти). Найменша кількість оздоровчих закладів функціонує в Чернівецькій області, яка має 3 курортні поліклініки, 6 бальнео-та грязелікарень, 27 будинків відпочинку, 253 пансіонати відпочинку, 1 947 баз та інших закладів відпочинку [3].

Однак у цілому Україна займає провідне місце в Європі за рівнем забезпечення природними лікувальними ресурсами в санаторно-курортному лікуванні та реабілітації. На 2011 рік в Україні нараховувалося 453 санаторія (15 % від її загальної чисельності) та 55 пансіонатів (2 %), що проводять лікування, 224 санаторія-профілакторія (7 %), 280 будинків та пансіонатів відпочинку (9 %), 1 947 баз відпочинку (66 %), 21 заклад 1- та 2-денного перебування, що наведено на рис. 2.

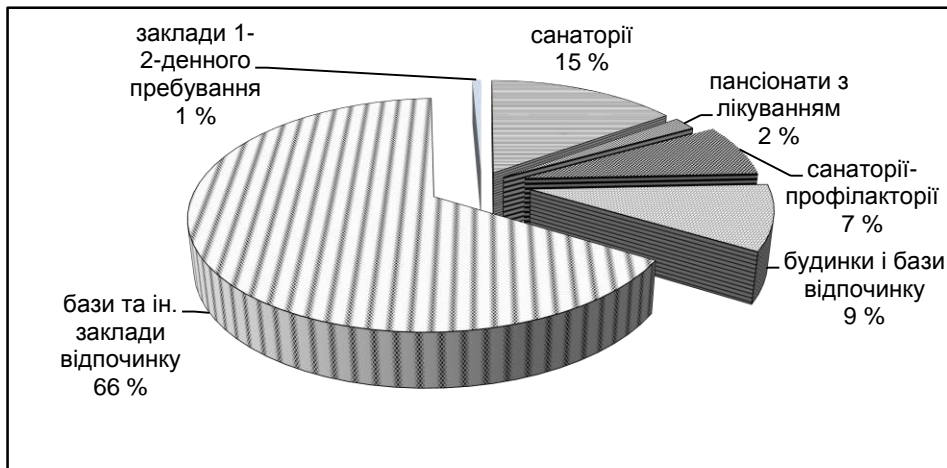

Рис. 2. Кількість санаторно-курортних закладів в Україні у 2011 році

Як видно на рис. 2, найбільшу частку займають бази та інші заклади відпочинку. Пансіонати та санаторії-профілакторії мають значно меншу частку. Це обумовлено тим, що санаторії не будувалися з часів СРСР, тому потребують пильної уваги держави та приватного сектору із забудови та розробки генеральних планів їх розвитку. Крім того, за останні роки спостерігається тенденція до зменшення кількості деяких санаторно-курортних закладів, що зображено на рис. 3.

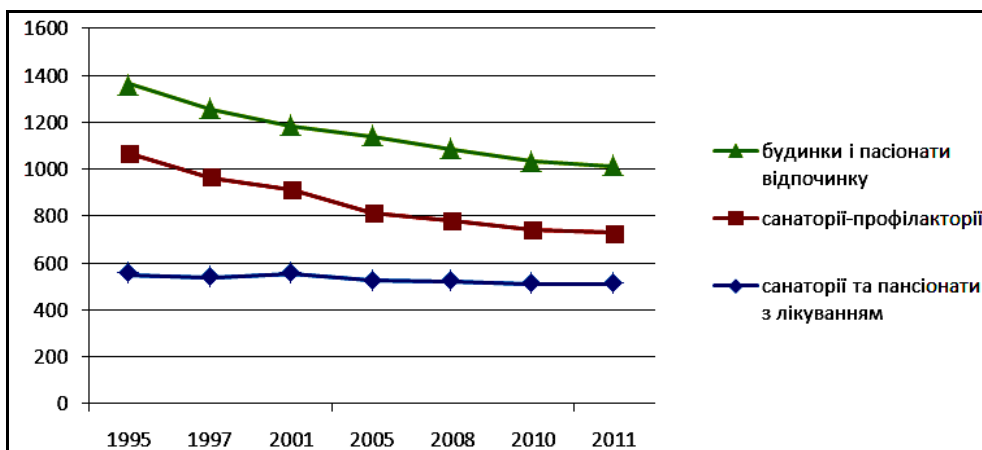

Рис. 3. Кількість санаторно-курортних закладів в Україні з 1995 по 2011 роки

Як видно з рис. 3, показники кількості санаторно-курортних закладів значно зменшились порівняно з попередніми роками. Кількість будинків і пансіонатів відпочинку зменшилась на 7,9 %, кількість санаторіїв-профілакторіїв – на 56,7 %, санаторії та пансіонати з лікуванням залишилися майже незмінними (зменшились на 4,8 %). Це зумовлено відсутністю матеріально-технічної бази, яка потребує значних капіталовкладень у розвиток та реконструкцію діючих курортів, а також у облаштування нових курортів.

У зв'язку з цим значно зменшилась чисельність оздоровлених осіб. Так, у 2008 році чисельність оздоровлених досягла максимального значення – 3 592 особи і почала поступово зменшуватись. У 2011 році показники кількості оздоровлених осіб досягли мінімального значення та склали 2 942 особи.

Не дивлячись на незадовільний стан санаторно-курортної інфраструктури в Україні, поступово розвивається лікувальний туризм.

Кількість іноземних громадян, оздоровлених протягом 2010 – 2011 років на території України складає 393 039 осіб. З країн далекого зарубіжжя прибуло 13 002 осіб, серед них оздоровлених осіб: з Польщі – 4 901 особа; з країн СНД (крім України) – 380 037 осіб; з Російської Федерації – 291 533 особи.

Таким чином, незважаючи на стійке зростання кількості відпочиваючих в останні роки, сучасний стан санаторно-курортного комплексу України може бути оцінений як недостатньо стабільний. У той же час матеріально-технічна база санаторно-курортних закладів, асортимент і якість послуг гірше, ніж на світовому рівні, що знижує конкурентоспроможність санаторно-курортного комплексу України.

Розвиток санаторно-курортного комплексу необхідно забезпечити на основі ефективного використання рекреаційного потенціалу України та лікувальних ресурсів, а також забезпечення підтримки соціально-економічних інтересів і екологічної стійкості регіону.

Наук. керівн. Лопа Ю. Ю.

Література: 1. Фоменко Н. В. Рекреаційні ресурси та курортологія : навч. посібн. / Н. В. Фоменко. – К. : Центр навчальної літератури, 2007. – 312 с. 2. Про Основні напрями розвитку санаторно-курортного і туристського (рекреаційного) комплексу Автономної Республіки Крим до 2010 року : Постанова Верховної Ради Автономної Республіки Крим № 849-3/04 від 17.03.2004 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.zakon2.rada.gov.ua/. 3. Масляк П. О. Географія України : навч. посібн. / П. О. Масляк, П. Г. Шищенко. – К. : Зодіак-ЕКО, 2002. – 432 с. 4. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>. 5. Санаторно-курортне лікування, організований відпочинок та туризм в Україні [Електронний ресурс] // Статистичний бюлетень. – К., 2011. – 91 с. – Режим доступу : http://govuadocs.com.ua/tw_files2/urls_2/627/d-626892/7z-docs/1.pdf.

Дадікян В. Ю.

УДК [339.138:005.21]:640.4

Студент 4 курсу

факультету міжнародних економічних відносин ХНЕУ ім. С. Кузнеця

РОЗРОБКА МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПРОСУВАННЯ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ

Анотація. Розглянуто стратегію просування готельних послуг та основні етапи її формування. Зроблено акцент на підборі маркетингових засобів, які необхідно гармонійно поєднати, щоб домогтися максимальної дії на ринку.

Аннотация. Рассмотрена стратегия продвижения гостиничных услуг и основные этапы ее формирования. Сделан акцент на подбор маркетинговых средств, которые необходимо гармонично объединить, чтобы достичь максимального воздействия на рынок.

Annotation. The strategy of promoting hotel services and the main stages of its formation are studied. Attention is focused on the selection of marketing tools to be harmoniously combined for achieving the maximum effect on the market.

Ключові слова: готельне підприємство, маркетингова стратегія, сегментування, позиціонування, комплекс маркетингу.

Готельне господарство України в умовах глибоких соціально-економічних трансформацій стає все більш динамічною і пріоритетною сферою економічної діяльності. Міжнародний досвід свідчить, що розвиток готельного господарства сприяє зростанню надходжень до бюджетів усіх рівнів, створює нові робочі місця, формує сприятливий туристичний імідж України. Тобто ефект лежить як у економічній, так і у соціальній площині.

Разом з тим сучасні дослідження показують, що на підприємствах готельного господарства спостерігається значна невідповідність зростаючих потреб і запитів споживачів обсягам і якості пропонованих послуг. Це зумовлено застарілою матеріально-технічною базою підприємств, обмеженістю інвестиційної активності, недостатнім рівнем професійної підготовки персоналу, слабкою рекламою та ін.

Зазначені проблеми потребують дослідження та комплексного розгляду чинників, які найбільшою мірою впливають на рівень розвитку готельного бізнесу в умовах формування ринкової економіки.

Чимало вітчизняних і зарубіжних науковців присвячували свої праці питанням розвитку готельних підприємств, а саме: Байлик С. І., Браймер Р. А., Квартальнова В. О., Лук'янова Л. Г., Нечаюк Л. І., Папірян Г. А., Телеш Н. О., Ткаченко Т. І., Д. Уокер, Чудновський О. Д. та ін. Проте, враховуючи актуальність даної теми для розвитку економіки та іміджу України як туристичної держави, можна констатувати недостатнє дослідження проблем цієї сфери діяльності.

Стимулювання просування готельних послуг – це частина загального комплексу маркетингу. Щоб домогтися максимальної дії на ринку слід грамотно поєднати маркетингові засоби просування послуг. Більш того, практика маркетингу переконливо свідчить, що просування і продаж готельних послуг повинні розглядатися не як разовий захід, а як елемент глибоко продуманої довгострокової стратегії готельного комплексу.

© Дадікян В. Ю., 2013